

ble d'un cambi més o menys profitós, més o menys perfecte.

Entre aquestes renovacions qu'ens porten les lleis que segueixen en la vida de l'humanitat, existeix una de ben remarcada, pot ésser la més indiscutible dels temps moderns, entre la classe democràtica, com és l'oblit, diria gairebé absolut, de tot lo que pertany al fi cultural i artístic; en eixos temps materialistes en que tot ho acapara la febre dels negocis, o el disfrutar esborregat de les passions, els homes, oblidant lo que són, deixen l'il·lustració, per la caixalada d'herba. ... En vista del espectacle qu'avui ofereix el món en la part intel·lectual, forçós es preguntar-nos, al mateix que un filòsof francès, si l'humanitat no va a la barbie per el camí de la civilització.

Si el llegir és l'aliment de l'ànima, molt feble deu ésser la de la joventut palamosina considerada en general. Es ben bé llastimós que tantes energies juvenils, que tant podrien fruitar un dia, es trobin acaparades per complert per les preocupacions, gairebé sempre banals i fútils, de la vida moderna. Fa cloure els punys de rabia veure qualsevol jove que sols puja a les sales de lectura per agafar el periòdic, obrir-lo sens dubtar un moment en la secció de «Deportes» passar-hi els ulls, tancar el periòdic i tornar-s'en per on ha vingut. Aquest jove és un desgraciat. I quants n'hi ha que ni aixó fan?

Es veritablement desencoratjador el nombre d'analfabets que marquen les estadístiques: però segurament seria més punyent encara el d'homes que desconeixen llurs drets i obligacions de ciutadà, del propi estat, o de persona una mica culta. Forçós és confessar-ho: aquest camí no porta, no pot portar a la perfecció, sinó al abim, a la misèria de l'intel·lectualitat del home, qu'és la part més important i sublim del mateix.

«Ho porta el temps», dirán molts movent les espalles. No s'ho porta el temps, ho porta l'indiferència dels qu'es diuen éssers racionals. Tenint en compte la célebre fórmula dels tres 8, (vuit hores de treball, vuit de descans, i vuit d'esplai), quin és el jove que no pot dedicar-ne un parell d'aquestes últimes a pulir la seva intel·ligència, que al fi i al cap, la lectura no és res més que un esplai del esperit.

Tots pobres i rics podem amb bona voluntat, il·lustrar el nostre enteniment, podem reaccionar contra la plaga miserable i vergonyosa de l'incultura qu'és la taca major d'un poble. El quedar-se parats deixant-se portar per la corrent, és de covards; el aixecar-se per sa propia voluntat és de valents. Fer aixó és un doble deure vostre, joves palamosins: un deure que vos reclamarà un jorn vostra consciència i dignitat d'home,

i un altre que ja ara us demana el vostre nom de catalans.

La classe treballadora, sobretot és la que més necessita d'aqueixa revifalla. En nostre vila existeixen varies sales de lectura. Anem a elles, emplenem-les i llegim, llegim, no periòdics, sinó els llibres que contenen els pensaments de savis autors. Pot ésser no siguem cap notabilitat: no importa, siguem constants, i empleiem amb la paciència el buid de l'intel·ligència. Si fins la gota d'aigua, que cau seguit, seguit, al fi deixa senyals sobre la dura pedra, també la llevar de la cultura, gitada constantment per la lectura sobre nostre ànima, hi deixarà sures, que fecundant-la, donarán un jorn fruits assahonats.

Llegim, llegim força, repeteixo, qu'els llibres il·lustraran dia per dia nostre esperit, nodriran el nostre enteniment, i agafarem per eixos mitjans, unes conviccions, uns ideals i un criteri propis; llavors serem homes, no febles canyes que s'inclinen i doblegen mancades de força, del cos at d'on bufa el vent.

EL COMTE RAUL

Glosari setmanal

L'estiu és una estació de l'any molt propensa a la mandra. Les ganes de fer res que representi treball s'en van i tothom qui pot es passa el dia a la platja o a redós l'una sombra protectora des de on esguardar el deliciós panorama de la nostra costa brava que mai per massa vist deixa d'ésser interessant.

A Palamós, però, malgrat la calor, no tots tenen mandra. N'és una prova palesa d'entusiasme per escriure del «Cavaller de la Solitud» i «Lluís Gai» i adhuc de la senyoreta que escriu amb la signatura, «Una Palamosina».

Per la senyoreta tots els nostres respectes malgrat no estem totalment d'acord amb el que escriu, però amb els altres dos senyors, vaja homes, no perdeu el temps. No volgheu escriure ximpleries, solitari, però xerraire Cavaller i vos Sr. Gai penseu que certes coses val més no fer-se'n resó. Que no ho veieu que fa calor i que la calor produeix un tuf que es contagia a certs escrits.

Entesos oi?

En Ribas, el conegudíssim «Madriles» s'és retornat

al Marroc després de una curta convivença entre nosaltres i després de jugar dos partits en el primer dels quals actuà divinament i sense convèncer a ningú en la seva segona sortida.

Ens dol no haver-li vist un tercer partit per poder jutjar definitivament si ha après tant com deien o és tan dolent com abans.

A esperar l'any vinent toquen.

Davant el Casino el Port hi ha uns arbres molt «frondosos»; no tenen cap fulla; l'altre dia un foraster que esgurdava la verbena (la b o v no varia enguany) em va dir «Jove: a Palamós són molt pràctics fins planten «estacas» per indicar la direcció als balladors!

Cinc rals! Anava dient el jovent. Què passa? Una cosa extraordinària: ball de nit al Port i que per cert ens agradà molt i resultà molt bé.

MISS PALAMÓS

FUTBOLERES

C. E. i D. A. 1

Palamós. S. C. 5

Diumenge prop-passat els guixolencs presenciaren com a casa seva mateix eren batuts rodonament i per primera vegada per els groc-blaus palamosins. Aquest triomf no ens ha sorprès poc ni gaire. L'esperavem dies ha, puix que l'irregularitat del «Ceida» i el regularíssim millorament del Palamós ens el venien assenyalant cada jorn. Hem de confessar, però, que no esperavem una victòria tan planera, tan diàfana i contundent.

L'optimisme amb que anarem al terreny de joc ceidista es veié augmentat en arrengrer-se els equips. Mentre el Palamós s'arreglervava «au grand complet» els locals eren mancats de Carreró i Gimbernat. Aquesta circumstancia refermà el nostre vaticini de triomf groc-blau i encara un altre; la de que arbitrés el Sr. Canals —quins mèrits i cavallerositats són prou reconeguts— acabà de fer-hi el pés.

Començà la partida amb lentitud, transcorreguent calmosa i freda fins que Molla aconseguí el primer gol, després de desbordar la defensa. Ben aviat vingué el segon d'un bon xut de Rosalench que acabà una convinació Ribera-Aliu. Després el partit anà

animant-se. Ribera es llesiona retirant-se durant mitja hora. El substitueix Barti. Els guixolencs s'esforçen per treure's el domini amb que els té reduïts el contrincant però els seus esforços esdevenen inútils per la superva tasca de Company. La davantera palamosina, ben ajudada per la ratlla mitja, posa en perill la porta de Soler. Els pals fan de providència. El primer temps acaba sense que es marqui de nou.

Als deu minuts de començada la segona part es produeix el tercer gol palamosí. Aliu llença un corner i Soler despeja amb dificultat. Gou recull la bala i centra sobre porta que remata de contra Rosalench. Dos minuts després Rosalench i Ribera entren en tromba per rematar una passada adelantada de Molla que val el gol número quatre.

Mollà es retira llesionat i es substituït per Gim. El Ceida treballa amb entusiasme per aconseguir el gol de l'honor. Colomer és el més entusiasta. Per fi els esforços del propietari del terreny es veuen premiats amb el gol que anhelaven. N'és l'autor l'exterior esquerra. Mayor no hi ha arribat. Aquest gol té la virtut d'esperonar-los i ara dominen. Mayor atura un xut de Colomer, ran de pal i es llesiona una mà. Un altre xut de Buxó ben deturat per Mayor. Un corner mal tirat per Esteve i. . . . el Palamós torna a ensonyorir-se del camp i domina. El cinqué gol palamosí no es fa esperar, producte d'un penal que converteix Rosalench. Vers l'acabament un bon xut de Molla entra a la porta de Soler. L'àrbitre, però, l'anula per ofside.

Els ceidistes han jugat una partida dolenta. Els millors Roman, Romaguera, Colomer i Esteve. Per els vencedors poc inquietat Mayor. Segurs i decidits els defenses. Ben eficaços els mitjos especialment Company, al nostre entendre el millor de l'onze i dels davanter fluixet Roger i molt bé els altres.

El Sr. Canals dirigí l'encontre amb encert i l'onze vencedor era: Mayor, Dimes, Serra, Gou, Company, Ventura, Aliu, Ribera, Rosalench, Molla i Roger.

KEEPER

AQUEST NÚMERO HA ESTAT REVISAT PER LA
CENSURA GOVERNATIVA.

Crítica teatral

II

EL PALLASSO

Malgrat gaudir de tots els honors de que esteu investit com a «Home» vos deu resultar molt enutjosa vostra solitaria existència. Vos, l'únic de la vostra classe! l'únic «Home»! deu ésser un infern per vos, aquesta vida. Al menys nosaltres, els pseudo-homes, formem una societat comú qu'ens permet relacionar-nos per consolar-nos mutuament en nostra baixa condició i aixís fer-nos més agradable l'existència. Però, malgrat tot, nosaltres comprem que amb nosaltres tampoc seríeu feliç, perquè no vos sabríem comprendre. En mig de tants cap-buids vos moríeu d'aburrimment. Som tan poca cosa!

Mes, de totes maneres, voldríem donar-vos un consell, i és que si continueu en vostre isolament, se us fa necessari el prendre algún preparat farmacèutic que vos exciti els nervis i conservi vostra activitat; no resultés que en aquelles solitaries voreres, en aquelles tranquilles platges de la Serietat i de la Formalitat on vos ha llençat el mar revoltós i esbojarrat del modernisme, convidat per la calmosa i enervant serenitat d'aquells paratges, i arrullat per les remors que vos arriben ja confoses del alborot del món, vos quedessiu adormit lletàrgicament; perquè aleshores al despertar-vos, que sens dubte seria molt tard, molt entrada l'hora del jorn de vostra vida, vos donaríeu compte massa tard de que hauríeu passat vostra existència dormint.

III I ULTIM

AL PUBLIC

Si al excentric Cavaller se li hagués acudit fer una exhibició de Xarles, i donar una conferència sobre temes esportius, o sobre l'art Donjuanesc, hauríeu notat com entre sos espectadors hauria regnat una animació i una febre singulars, que s'haurien traduït en aplausos entusiàstics i apassionats comentaris. Perquè es veu ben clarament que nostra joventut es desentén en absolut dels assumptes que no revesteixen un caràcter de frivolitat; les coses series i dignes d'atenció, aquelles qu'ens afecten a l'esperit, passen completament desapercibudes per ells, absorts tots llurs sentits en la mania de l'esport exagerat i el materialisme.

No resulta lamentablement llastimosa la passivitat d'algunes plomes qu'han desfilat i van encar desfilant

per aquestes planes, davant de certs qualificatius adreçats especialment a ells per un neurastènic Solitari?

Perquè román silent aquell celebrat cronista Gonçal, que estigué ja a punt d'ésser llorejat, i que demostrà en alguns articles interessar-se tan vivament en les coses de nostra vila i nostra joventut? on sou, Gonçal, que no deixeu sentir vostra agradable i armoniosa veu? Tal volta escarmentat del resultat de vostra última campanya, temeu suscitar de nou altres plomes indignades contra vos? Si a aixó fos degut vostre silenci, seríeu un covard, puix covardia és callar per el respecte humà, quan bull dins el pit un ideal de justícia i veritat. Creieu, per ventura, que nosaltres no tenim la seguretat de que alguns d'aquests «babaus» (els qu'ho siguin més, precisament) exasperats perquè els hi diem la veritat, aixecaran la veu contra nosaltres? I no obstant nosaltres no ens deturem en nostre camí vers la veritat, sinó que anem seguint la ruta tranquil·la, impàvida i serenament, portant, però, un fuet, per quan algún d'aquests de les orelles llargues ens surti al pas amb l'intenció de fer-nos recular a cosses.

I vosaltres, «cantors», qu'amb estrofes tan florides i amb llenguatge tan pompós exalteu la formosor de nostres damiselles, no heu sentit com un estrany personatge es burlava de vostres «canturies»? Vosaltres que incansablement entoneu himnes apassionats a les bautats que desfilen davant vostre, perquè heu emmudit davant d'eix Cavaller de fosc aspecte? Vos inspiren terror la seva severitat i ses vestidures negres? O és que, vagant per eixes regions encantades, de verdejant vegetació i fontanes de remoreig adormidor, on vostres esperits floten en un mar d'idealisme poètic, no vos heu apercebut del ret qu'ell vos adreça?

Desperteu ja, vosaltres qu'en l'edat fogosa de la febre, i de l'impetua i de l'activitat, resteu ociosos i abatuts baix l'influència enervant d'una gran indiferència vers les causes espirituals i nobles.

Vostre silenci confirmaria eloqüentment els adjectius amb que vos ha qualificat un anacoreta excèntric. Blandiu, doncs, la ploma, i deslligueu les vostres llengües, i no deixeu sens contesta el ret provocador d'aquest fenomen que segurament nasqué amb bigoti i barba, i demostreu-li que vosaltres sou Homes, de pel moixí, sí, però Homes!

LLUIS GAI

Recomano a tots aquells que tinguin necessitat de recórrer als empleats d'oficines del municipi per qualsevol assumpte que quan ho facin indaguin i

exigeixin tots els informes i dades necessaries, no fos cas que els hi passés com a algú que ha hagut de pagar un recàrrec de seixanta pessetes per ignorar lo que els esmentats funcionaris tenien obligació d'indicar-li.

ALBERT BAÑERAS

Noticiari

Balls de «verben» de la setmana: El dimarts en l'«Hotel Geroglific» de La Fosca, i dimecres al jardí del Centre R. Federal, per «La Principal» i el dijous a la terrassa del Casino El Port per «La Lira».

El passat diumenge en el vapor «Virgen de Africa» vingueren a la nostra vila un bon nombre d'excursionistes d'Arenys de Mar i Mataró.

El Real Club Marítim de Barcelona, ha organitzat unes «regatas» de balandres, a la Costa Brava per als dies 14, 15 i 16 del corrent i podem avançar que en la nostra vila hi tindrà lloc la part més vistosa de la cursa. Efectivament; el dia 14 arribaran les balandres, en regata, procedents de St. Feliu disputant-se dugues copes, ofrena del nostra Ajuntament. Al dia següent tindrà lloc en la badia una nova cursa «al triangle» patrocinada també pel M. A. I el dijous sortiran les balandres en creuer cap a Aigua Blava.

Seria molt de desitjar que les societats organitzessin algun festeig per tal de que l'estada dels distingits balandristes en la nostra vila els hi resultés força plaenta.

Hom diu que el pròxim dimecres es celebrarà un encontre en el camp del Palamós, S. C., entre aquest i el «Ceida» els quals es disputaran una copa.

«La Selvatana» i l'«Orquestrina Jazz Palamós» i la cançonetista Rosa Surdé, són els atractius que ens ofereixen els nostres veïns de Sant Joan, amb motiu de la seva pròxima festa major.

En el passeig Castellar hi han posat un rètol avisant als automobilistes que moderin la velocitat. Es molt de plaure la mesura que seria, encara més efectiva, si junt al rètol hi hagués un agent de l'autoritat encarregat de denunciar les infraccions.

Tintoreria "LOS MIL COLORES"

ANTONI GÜELL

Tenyits i rentats de tota classe de trajes i vestits i els seus similars.

Dols i altres serveis a les sis hores.

DESPATXOS:

Sabateries Velles, 8 i Progiés 31 — GIRONA

Passeig Castellar, 9 — PALAMÓS

TALLERS: Pedret, 7 — GIRONA

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda isuscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres

PLANOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

MARIA ARTIACH...



¿Cuál es la verdadera, la auténtica Galleta María?

Una galleta María, para ser buena,
sólo ha de contener:

mantequilla riquísima

harina de primera calidad

leche pura sin desnatar

azúcar refinado superior

Y su tueste debe ser perfecto

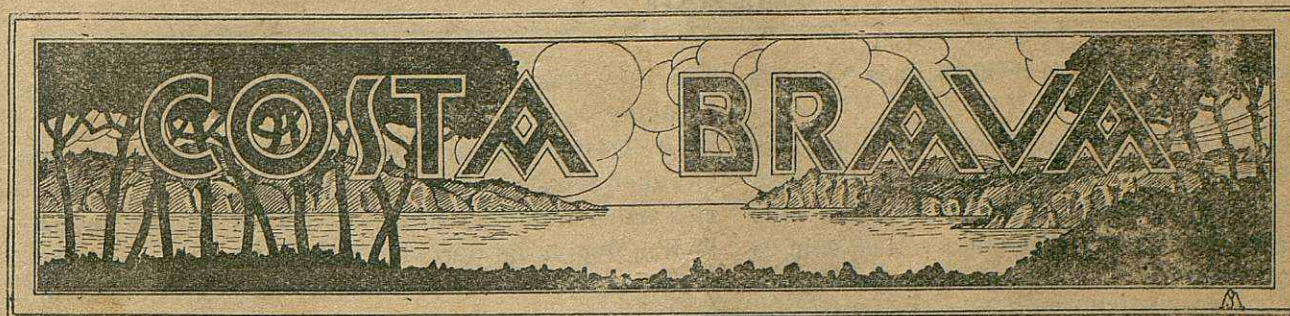
Estos son los componentes de la Galleta María ARTIACH,
ricamente tostada

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

MARIA

Artiach





NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 11 d'Agost de 1928.

NÚM. 40

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fera, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.



REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR, 2. SEGON.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la berrera.

Elogi a una beutat

A la senyoreta M. P.

Setze anys! Quina cosa més encanta l'oral. Doncs bé els setze anys de la que avui cantem la fan una flor delicada, una flor encisadora del jardí de beutats de nostra vila.

Porta un nom màgic, un nom que recorda l'alegria de flors, de vida, d'escat de Natura quan al arribar el florit Maig es ret homenatge a sa excelsa patrona es diu: Maria.

No ens apar a primera vista una bolles i d'ací Catalunya, car té un tipu més aviat granadí, digne de adornar un dels patis més jolius de l'A-hambra; és alteta, esbelta i perfecta de linies i bruna, d'uns tons ambarrins. Haveu vosaltres, contemplat mai des del nostre far, en una nit de lluna, en aquella hora gran, misteriosa de la mitja nit, hora en que les sirenes surten a descansar i abrandar els cors enamorats ab llurs cants que tenen per placívol acompanyament el lleu remoreig de les ones al acaronar a les roques de la costa els destells que produeix la lluna on acaronar a sa aimia la mar? doncs bé l'estel de llum que aquest reflexe produeix sobre la blavor de mar, etern camí d'amor que molts de cops haurà seguit freturosament vostre cor, és el mateix que emana de sos ulls negres, grossos que irradien al seu pas un estel de pau, de dolcesa que voldríem retenir eternament com a far que en les borrasques i tempestes de la Vida ens guieixin cap el port de salvació!

Es una noia, que tot en ella li escau bé; té elegancia tant en son caminar com en el ballar i vestir; al ensem que en l'esport de la natació es digne d'un primer premi, tant per son coratge com per l'elegancia de son istil.

Nigromántic cavaller, també davant d'aquesta d'avui repetiríeu lo de «dametes de llauna i cartró, lleugeres de robes i d'idees»? també gosaríeu repetir que no serveixen per res més que lluir: si aixó gosaveu dir vos recomano que els matins a l'hora que encara dormiu aneu a plaça i la veureu hábil i diligent mestresseta de casa, i si passeu per sa casa la veureu cosir freturosament; mireu llur cas i veureu que contrariament a lo que pensen vos tota la color que té la déu al astre rei, no a la «brocha» i en quant a cor, no és de metall com pensen vos, és un cor aixó si que val més or que no pesa! no es aixís simpática Maria?

BLACK AND FAIR

Del ambient palamosí

LA CULTURA POPULAR

La vida evoluciona, i aquesta transformació gradual i pausada, però grandiosa, i la qual cap ésser humà pot evitar, ens porta a cada pas coses insospitades, detalls inconeguts, com són els que s'oviren desde una finestreta d'un tren en marxa. Tot se renova: gustos, modes, ideals, aficions, tot lo que sia susceptible

ble d'un cambi més o menys profitós, més o menys perfecte.

Entre aquestes renovacions qu'ens porten les lleis que segueixen en la vida de l'humanitat, existeix una de ben remarcada, pot ésser la més indiscutible dels temps moderns, entre la classe democràtica, com és l'oblit, diria gairebé absolut, de tot lo que pertany al fi cultural i artístic; en eixos temps materialistes en que tot ho acapara la febre dels negocis, o el disfrutar esborregat de les passions, els homes, oblidant lo que són, deixen l'il·lustració, per la caixalada d'herba. ... En vista del espectacle qu'avui ofereix el món en la part intel·lectual, forçós es preguntar-nos, al mateix que un filòsof francès, si l'humanitat no va a la barbarie per el camí de la civilització.

Si el llegir és l'aliment de l'ànima, molt feble deu ésser la de la joventut palamosina considerada en general. Es ben bé llastimós que tantes energies juvenils, que tant podrien fruitar un dia, es trobin acaparades per complert per les preocupacions, gairebé sempre banals i fútils, de la vida moderna. Fa cloure els punys de rabia veure qualsevol jove que sols puja a les sales de lectura per agafar el periòdic, obrir-lo sens dubtar un moment en la secció de «Deportes» passar-hi els ulls, tancar el periòdic i tornar-s'en per on ha vingut. Aquest jove és un desgraciat. I quants n'hi ha que ni aixó fan?

Es veritablement desencoratjador el nombre d'analfabets que marquen les estadístiques: però segurament seria més punyent encara el d'homes que desconeixen llurs drets i obligacions de ciutadà, del propi estat, o de persona una mica culta. Forçós és confessar-ho: aquest camí no porta, no pot portar a la perfecció, sinó al abim, a la misèria de l'intel·lectualitat del home, qu'és la part més important i sublim del mateix.

«Ho porta el temps», dirán molts movent les espatlles. No s'ho porta el temps, ho porta l'indiferència dels qu'es diuen éssers racionals. Tenint en compte la célebre fórmula dels tres 8, (vuit hores de treball, vuit de descans, i vuit d'esplai), quin és el jove que no pot dedicar-ne un parell d'aquestes últimes a pulir la seva intel·ligència, que al fi i al cap, la lectura no és res més que un esplai del esperit.

Tots pobres i rics podem amb bona voluntat, il·lustrar el nostre enteniment, podem reaccionar contra la plaga misèrable i vergonyosa de l'incultura qu'és la taca major d'un poble. El quedar-se parats deixant-se portar per la corrent, és de covards; el aixecar-se per sa propia voluntat és de valents. Fer aixó és un doble deure vostre, joves palamosins: un deure que vos reclamarà un jorn vostra consciència i dignitat d'home,

i un altre que ja ara us demana el vostre nom de catalans.

La classe treballadora, sobretot és la que més necessita d'aqueixa revifalla. En nostre vila existeixen varies sales de lectura. Anem a elles, emplenem-les i llegim, llegim, no periòdics, sinó els llibres que contenen els pensaments de savis autors. Pot ésser no siguem cap notabilitat: no importa, siguem constants, i empleiem amb la paciència el buid de l'intel·ligència. Si fins la gota d'aigua, que cau seguit, seguit, al fi deixa senyals sobre la dura pedra, també la llevor de la cultura, gitada constantment per la lectura sobre nostre ànima, hi deixarà sures, que fecundant-la, donarán un jorn fruits assahonats.

Llegim, llegim força, repeteixo, qu'els llibres il·lustraran dia per dia nostre esperit, nodriran el nostre enteniment, i agafarem per eixos mitjans, unes conviccions, uns ideals i un criteri propis; llavors serem homes, no febles canyes que s'inclinen i doblegen mancades de força, del cos at d'on bufa el vent.

EL COMTE RAUL

Glosari setmanal

L'estiu és una estació de l'any molt propensa a la mandra. Les ganes de fer res que representi treball s'en van i tothom qui pot es passa el dia a la platja o a redós l'una sombra protectora des de on esguardar el deliciós panorama de la nostra costa brava que mai per massa vist deixa d'ésser interessant.

A Palamós, però, malgrat la calor, no tots tenen mandra. N'és una prova palesa d'entusiasme per escriure del «Cavaller de la Solitud» i «Lluís Gai» i adhuc de la senyoreta que escriu amb la signatura, «Una Palamosina».

Per la senyoreta tots els nostres respectes malgrat no estem totalment d'acord amb el que escriu, però amb els altres dos senyors, vaja homes, no perden el temps. No volgueu escriure ximpleries, solitari, però xerraire Cavaller i vos Sr. Gai penseu que certes coses val més no fer-se'n resó. Que no ho veieu que fa calor i que la calor produeix un tuf que es contagia a certs escrits.

Entesos oi?

En Ribas, el conegudíssim «Madriles» s'és retornat

al Marroc després de una curta convivença entre nosaltres i després de jugar dos partits en el primer dels quals actuà divinament i sense convèncer a ningú en la seva segona sortida.

Ens dol no haver-li vist un tercer partit per poder jutjar definitivament si ha après tant com deien o és tan dolent com abans.

A esperar l'any vinent toquen.

Davant el Casino el Port hi ha uns arbres molt «frondosos»; no tenen cap fulla; l'altre dia un foraster que esgurdava la verbena (la boya no varia enguany) em va dir «Jove: a Palamós són molt pràctics fins planten «estacas» per indicar la direcció als balladors!»

Cine rals! Anava dient el jovent: Què passa? Una cosa extraordinària: ball de nit al Port i que per cert ens agradà molt i resultà molt bé.

MISS PALAMÓS

FUTBOLERS

C. E. i D. A. 1

Palamós. S. C. 5

Diumenge prop-passat els guixolenes presenciaren com a casa seva mateix eren batuts rodonament i per primera vegada per els groc-blaus palamosins. Aquest triomf no ens ha sorprès poc ni gaire. L'esperavem dies ha, puix que l'irregularitat del «Ceida» i el regularíssim millorament del Palamós ens el venien assenyalant cada jorn. Hem de confessar, però, que no esperavem una victòria tan planera, tan diàfana i contundent.

L'optimisme amb que anaren al terreny de joc ceidista es veié augmentat en arrengrer-se els equips. Mentre el Palamós s'arreglerava «au grand complet» els locals eren mancats de Carreró i Gimbernà. Aquesta circumstància refermà el nostre vaticini de triomf groc-blau i encara un altre; la de que arbitrés el Sr. Canals —quins mèrits i cavallerositats són prou reconeguts— acabà de fer-hi el pés.

Començà la partida amb lentitud, transcorreguent calmosa i freda fins que Molla aconseguí el primer gol, després de desbordar la defensa. Ben aviat vingué el segon d'un bon xut de Rosalench que acabà una conuinació Ribera-Aliu. Després el partit anà

animant-se. Ribera es llesiona retirant-se durant mitja hora. El substitueix Barti. Els guixolens s'esforçen per treure's el domini amb que els té reduïts el contrincant però els seus esforços esdevenen inútils per la superva tasca de Company. La davantera palamosina, ben ajudada per la ratlla mitja, posa en perill la porta de Soler. Els pals fan de providència. El primer temps acaba sense que es marqui de nou.

Als deu minuts de començada la segona part es produeix el tercer gol palamosí. Aliu llença un corner i Soler despeja amb dificultat. Gou recull la bala i centra sobre portia que remata de contra Rosalench. Dos minuts després Rosalench i Ribera entren en tromba per rematar una passada adelantada de Molla que val el gol número quatre.

Mollà es retira llesionat i es substituït per Gim. El Ceida treballa amb entusiasme per aconseguir el gol de l'honor. Colomer és el més entusiasta. Per fi els esforços del propietari del terreny es veuen premiats amb el gol que anhelaven. N'és l'autor l'exterior esquerra. Mayor no hi ha arribat. Aquest gol té la virtut d'esperonar-los i ara dominen. Mayor atura un xut de Colomer, ran de pal i es llesiona una mà. Un altre xut de Buxó ben deturat per Mayor. Un corner mal tirat per Esteve i... el Palamós torna a ensonyorir-se del camp i domina. El cinqué gol palamosí no es fa esperar, producte d'un penal que converteix Rosalench. Vers l'acabament un bon xut de Molla entra a la porta de Soler. L'àrbitre, però, l'anula per ofside.

Els ceidistes han jugat una partida dolenta. Els millors Roman, Romaguera, Colomer i Esteve. Per els vencedors poc inquietat Mayor. Segurs i decidits els defenses. Ben eficaços els mitjos especialment Company, al nostre entendre el millor de l'onze i dels davanters fluixet Roger i molt bé els altres.

El Sr. Canals dirigí l'encontre amb encert i l'onze vencedor era: Mayor, Dimes, Serra, Gou, Company, Ventura, Aliu, Ribera, Rosalench, Molla i Roger.

KEEPER

AQUEST NÚMERO HA ESTAT REVISAT PER LA
CENSURA GOVERNATIVA.

Crítica teatral

II

EL PALLASSO

Malgrat gaudir de tots els honors de que esteu investit com a «Home» vos deu resultar molt enutjosa vostra solitaria existencia. Vos, l'únic de la vostra classe! l'únic «Home»! deu ésser un infern per vos, aquesta vida. Al menys nosaltres, els pseudo-homes, formem una societat comú qu'ens permet relacionar-nos per consolar-nos mutuament en nostra baixa condició i aixís fer-nos més agradable l'existència. Però, malgrat tot, nosaltres compremem que amb nosaltres tampoc seríeu feliç, perquè no vos sabríem comprendre. En mig de tants cap-buids vos moríreu d'aburrimment. Som tan poca cosa!

Mes, de totes maneres, voldríem donar-vos un consell, i és que si continueu en vostre isolament, se us fa necessari el prendre algún preparat farmacèutic que vos exciti els nervis i conservi vostra activitat; no resultés que en aquelles solitaries voreres, en aquelles tranquils platjes de la Serietat i de la Formalitat on vos ha llençat el mar revoltós i esbojarrat del modernisme, convidat per la calmosa i enervant serenitat d'aquells paraïses, i arrullat per les remors que vos arriben ja confoses del alborot del món, vos quedessiu adormit lletàrgicament; perquè aleshores al despertar-vos, que sens dubte seria molt tard, molt entrada l'hora del jorn de vostra vida, vos donaríeu compte massa tard de que hauríeu passat vostra existencia dormint.

III I ULTIM

AL PUBLIC

Si al excentric Cavaller se li hagués acudit fer una exhibició de Xarles, i donar una conferencia sobre temes esportius, o sobre l'art Donjuanesque, hauríeu notat com entre sos espectadors hauria regnat una animació i una febre singulars, que s'haurien traduït en aplaussos entusiàstics i apassionats comentaris. Perquè es veu ben clarament que nostra joventut es desentén en absolut dels assumptes que no revesteixen un caràcter de frivolitat; les coses series i dignes d'atenció, aquelles qu'ens afecten a l'esperit, passen completament desapercebudes per ells, absorts tots llurs sentits en la mania de l'esport exagerat i el materialisme.

No resulta lamentablement llastimosa la passivitat d'algunes plomes qu'han desfilat i van encar desfilant

per aquestes planes, davant de certs qualificatius adreçats especialment a ells per un neurasténic Solitari?

Perquè román silent aquell celebrat cronista Gonçal, que estigué ja a punt d'ésser llorejat, i que demostrà en alguns articles interessar-se tan vivament en les coses de nostra vila i nostra joventut? on sou, Gonçal, que no deixeu sentir vostra agradable i armoniosa veu? Tal volta escarmentat del resultat de vostra última campanya, temeu suscitar de nou altres plomes indignades contra vos? Si a aixó fos degut vostre silenci, seríeu un covard, puix covardia és callar per el respecte humà, quan bull dins el pit un ideal de justicia i veritat. Creieu, per ventura, que nosaltres no tenim la seguretat de que alguns d'aquests «babaus» (els qu'ho siguin més, precisament) exasperats perquè els hi diem la veritat, aixecaran la veu contra nosaltres? I no obstant nosaltres no ens deturem en nostre camí vers la veritat, sinó que anem seguint la ruta tranquila, impàvida i serenament, portant, però, un fuet, per quan algún d'aquests de les orelles llargues ens surti al pas amb l'intenció de fer-nos recular a cosses.

I vosaltres, «cantors», qu'amb estrofes tan florides i amb llenguatge tan pompós exalteu la formosor de nostres damiselles, no haveu sentit com un estrany personatge es burlava de vostres «canturies»? Vosaltres que incansablement entoneu himnes apassionats a les beutats que desfilen davant vostre, perquè haveu emmudit davant d'eix Cavaller de fosc aspecte? Vos inspiren terror la seva severitat i ses vestidures negres? O és que, vagant per eixes regions encantades, de verdejant vegetació i fontanes de remoreig adornador, on vostres esperits floten en un mar d'idealisme poètic, no vos haveu apercebut del ret qu'ell vos adreça?

Desperteu ja, vosaltres qu'en l'edat fogosa de la febre, i de l'empenta i de l'activitat, resteu ociosos i abatuts baix l'influencia enervant d'una gran indiferencia vers les causes espirituals i nobles.

Vostre silenci confirmaria eloqüentment els adjectius amb que vos ha qualificat un anacoreta excéntric. Blandiu, doncs, la ploma, i deslligueu les vostres llengües, i no deixeu sens contesta el ret provocador d'aquest fenomen que segurament nasqué amb bigotí i barba, i demostreu-li que vosaltres sou Homes, de pel moixí, sí, però Homes!

LLUIS GAI

Recomano a tots aquells que tinguin necessitat de recórrer als empleats d'oficines del municipi per qualsevol assumpte que quan ho facin indaguin i

exigeixin tots els informes i dades necessaries, no fos cas que els hi passés com a algú que ha hagut de pagar un recàrrec de seixanta pessetes per ignorar lo que els esmentats funcionaris tenien obligació d'indicar-li.

ALBERT BAÑERAS

Noticiari

Balls de «verbenas» de la setmana: El dimarts en l'«Hotel Geroglific» de La Fosca, i dimecres al jardí del Centre R. Federal, per «La Principal» i el dijous a la terrassa del Casino El Port per «La Lira».

El passat diumenge en el vapor «Virgen de Africa» vingueren a la nostra vila un bon nombre d'excursionistes d'Arenys de Mar i Mataró.

El Real Club Marítim de Barcelona, ha organitzat unes «regatas» de balandres, a la Costa Brava per als dies 14, 15 i 16 del corrent i podem avançar que en la nostra vila hi tindrà lloc la part més vistosa de la cursa. Efectivament; el dia 14 arribaran les balandres, en regata, procedents de St. Feliu disputant-se dugues copes, ofrena del nostra Ajuntament. Al dia següent tindrà lloc en la badia una nova cursa «al triángul» patrocinada també pel M. A. I el dijous sortiran les balandres en creuer cap a Aigua Blava.

Seria molt de desitjar que les societats organitzessin algun festeig per tal de que l'estada dels distingits balandristes en la nostra vila els hi resultés força plaenta.

Hom diu que el pròxim dimecres es celebrarà un encontre en el camp del Palamós, S. C., entre aquest i el «Ceida» els quals es disputaran una copa.

«La Selvatana» i l'«Orquestrina Jazz Palamós» i la cançonetista Rosa Surdé, són els atractius que ens ofereixen els nostres veïns de Sant Joan, amb motiu de la seva pròxima festa major.

En el passeig Castellar hi han posat un rètol avisant als automobilistes que moderin la velocitat. Es molt de plaure la mesura que seria, encara més efectiva, si junt al rètol hi hagués un agent de l'autoritat encarregat de denunciar les imfraccions.

Tintoreria 'LOS MIL COLORES'

ANTONI GÜELL

Tenyits i rentats de tota classe de trajes i vestits i els seus similars.

Dols i altres serveis a les sis hores.

DESPATXOS:

Sabateries Velles, 8 i Projeys 31 — GIRONA

Passeig Castellar, 9 — PALAMÓS

TALLERS: Pedret, 7 — GIRONA

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i suscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres

PLÀNOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca ~ servei
acurat ~ Lloc de reunió
dels aimants dels sports

MARIA ARTIACH...



Entre las perlas que hacen resaltar
la hermosura de la mujer, pocas,
generalmente, son verdaderas.

¿Cuál es la verdadera, la auténtica Galleta María?

Una galleta María, para ser buena,
sólo ha de contener:

mantequilla riquísima

harina de primera calidad

leche pura sin desnatar

azúcar refinado superior

Y su tueste debe ser perfecto

Estos son los componentes de la Galleta María ARTIACH,
ricamente tostada

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

MARIA

Artiach

